

Jacek Grzywacz
Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Płocku

Mariusz Lipski
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

KAPITAŁ WŁASNY JAKO ŹRÓDŁO FINANSOWANIA DZIAŁALNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTW

Streszczenie:

Obserwowana w ostatnich latach niestabilność otoczenia oraz przyspieszenie procesów gospodarczych powodują, że przedsiębiorstwa - chcąc się rozwijać – zmuszone są do elastyczności w swojej działalności. W kontekście tym szczególnie istotną rolę odgrywa umiejętność właściwego doboru źródeł finansowania oraz zdefiniowania poziomu kapitału własnego w przedsiębiorstwie, który z jednej strony będzie w stanie zapewnić jednostce gospodarczej stabilność finansową, zaś z drugiej zaoferuje atrakcyjną stopę zwrotu jej właścicielom. W związku z powyższym, w oparciu o dane finansowe spółek notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie w ramach indeksów WIG20, mWIG40 i sWIG80 za lata 2010–2015, autorzy dokonali analizy skali oraz uwarunkowań wykorzystania kapitału własnego w finansowaniu działalności (aktywów) przez przedsiębiorstwa w Polsce.

Słowa kluczowe: kapitał własny, wskaźnik kapitałowy, przedsiębiorstwo, aktywa ogółem.

Wprowadzenie

Analizując otoczenie gospodarcze i finansowe przedsiębiorstw można dostrzec w ostatnich latach znaczące przyspieszenie różnego rodzaju procesów oraz istotny wzrost konkurencji spowodowany postępem technologicznym i globalizacją. Czynniki te powodują, że przedsiębiorstwa chcąc pozostać na ścieżce wzrostu, zmuszone są do prezentowania elastyczności w zakresie modelu swojej działalności oraz sposobu funkcjonowania.

Szczególnie istotną rolę w tej sytuacji odgrywa umiejętność właściwego doboru źródeł finansowania oraz zdefiniowania poziomu kapitału własnego w przedsiębiorstwie, który z jednej strony będzie w stanie zapewnić jednostce gospodarczej stabilność finansową, a z drugiej zaoferuje atrakcyjną stopę zwrotu jej właścicielom.

Celem opracowania jest analiza skali oraz uwarunkowań wykorzystania kapitału własnego w finansowaniu działalności (aktywów ogółem) przez przedsiębiorstwa w Polsce. Badanie zostało przeprowadzone w oparciu o dane finansowe spółek notowanych na Gieldzie Papierów Wartościowych w Warszawie w ramach indeksów WIG20, mWIG40 i sWIG80 za lata 2010–2015.

1. Rola i znaczenie kapitału własnego w finansowaniu działalności przedsiębiorstw w ujęciu teoretycznym

Prowadzenie działalności gospodarczej wiąże się koniecznością posiadania przez przedsiębiorstwo określonego majątku znajdującego swoje pokrycie w źródłach finansowania. Niezależnie od etapu rozwoju, wielkości oraz charakteru działalności, szczególną rolę wśród źródeł finansowania działalności podmiotów gospodarczych odgrywa kapitał własny. Ta forma finansowania, z jednej strony daje inwestorom prawo własności oraz możliwość uczestniczenia w podziale wypracowanego zysku, jednocześnie jednak oznacza również konieczność pokrycia poniesionej straty, proporcjonalnie do wielkości zainwestowanych funduszy [Skowronek-Mielczarek, 2007, s. 20]. Dawcy funduszy, które stanowią kapitał własny przedsiębiorstwa posiadają m.in. możliwość decydowania o sposobie wykorzystania zainwestowanego przez siebie kapitału w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, jak również prawo do wartości likwidacyjnej w przypadku likwidacji przedsiębiorstwa oraz szereg innych atrybutów, w zależności od formy prawnej przedsiębiorstwa.

Szczególne znaczenie kapitału własnego wynika z faktu, że jest on zaangażowany w finansowanie przedsiębiorstwa bezterminowo a przy likwidacji podmiotu zwracany jest on dawcom dopiero po zakończeniu roszczeń innych wierzycieli. Tym samym, ten rodzaj finansowania stanowi najbardziej stabilne źródło finansowania w przedsiębiorstwie, warunkując jego siłę ekonomiczną. Ponadto, kapitał własny stanowi swego rodzaju gwarancję dla wierzycieli przedsiębiorstwa, będąc trwałą podstawą finansowania oraz źródłem jego zdolności kredytowej.

Należy zwrócić uwagę, że podmiot wnoszący kapitał własny do przedsiębiorstwa zazwyczaj nie ma prawa do jego zwrotu w trakcie działalności przedsiębiorstwa, czy też otrzymywania odsetek. Jego wynagrodzenie z tytułu zaangażowania środków wyraża się uczestnictwem w wypracowywanych zyskach.

Im większy poziom kapitału własnego w strukturze źródeł finansowania przedsiębiorstwa, tym mniejsze ryzyko utraty płynności finansowej i jego upadłości. Jednocześnie jednak należy pamiętać, że umiejętne zastosowanie kapitałów obcych pozwala zwiększyć skalę uzyskiwanych przez przedsiębiorstwo zysków, a tym samym maksymalizować skalę korzyści właścicieli. Między innymi dlatego przedsiębiorcy wspierają się alternatywnymi źródłami finansowania w postaci kapitału obcego [Grzywacz, 2012, s. 16].

Kapitał własny może mieć różnorodne pochodzenie, tzn. jego źródła mogą mieć charakter zarówno zewnętrzny, jak również wewnętrzny. Tym samym można wyróżnić [Duliniec, 2007, s. 31; Adamska, 2016, s. 16]:

- kapitały własne wniesione – utożsamiane z finansowaniem zewnętrznym (np.: emisja akcji, dopłaty wspólników/akcjonariuszy, wzrost udziałów),
- kapitały własne wytworzone – określane jako samofinansowanie (np. zysk zatrzymany, odpisy amortyzacyjne, zbycie zbędnych aktywów trwałych, przyspieszenie obrotu kapitału).

Dwojakie pochodzenie kapitału własnego wynika z faktu, że środki pieniężne wygoszparowane przez samo przedsiębiorstwo mogą okazać się niewystarczające. W takim przypadku istnieje możliwość podniesienia kapitału poprzez zebranie środków od inwestorów, np. w formie emisji akcji. Zwiększony w ten sposób kapitał własny poprawia wiarygodność finansową przedsiębiorstwa, ułatwia przezwyciężenie ewentualnych trudności płatniczych oraz zwiększa szanse na pozyskanie kapitałów obcych w przyszłości [Bień, 2008, s. 158].

Jak wspomniano powyżej struktura dobranych źródeł finansowania ma istotny wpływ na wyniki osiągnięte przez przedsiębiorstwo, dlatego też decyzje dotyczące tego obszaru uznawane są za szczególnie istotne w procesie zarządzania finansami przedsiębiorstwa. Wybór źródeł finansowania, w tym skala udziału kapitału własnego, jak również dostępność różnorodnych innych rozwiązań uzależnione są od szeregu czynników o charakterze makro- i mikroekonomicznym.

W przypadku aspektów makroekonomicznych zaliczają się do nich przede wszystkim takie czynniki jak [Grzywacz, 2012, s. 18]:

- sytuacja oraz perspektywy rozwoju branży, którą reprezentuje przedsiębiorstwo,
- koniunktura gospodarcza – faza cyklu,
- poziom inflacji,
- system opodatkowania.

Branża, którą reprezentuje dany podmiot, determinuje w dużej mierze jego strukturę aktywów, co ma przełożenie również na poziom kapitałów własnych. Przykładowo podmioty z sektora budowlanego bądź przemysłowego cechują się zazwyczaj większym udziałem aktywów trwałych w aktywach ogółem i finansującego je kapitału własnego w pasywach niż ma to miejsce w przypadku firm prowadzących działalność usługową bądź handlową. Koniunktura gospodarcza wpływa istotnie na planowane inwestycje przedsiębiorstw oraz na wielkość aktywów obrotowych, przyczyniając się do zwiększenia wypracowywanych zysków. Wysoki poziom inflacji oznacza natomiast konieczność ponoszenia wysokich kosztów obsługi zadłużenia, stąd w takim przypadku należy spodziewać się tendencji do ich obniżenia ze strony podmiotów gospodarczych i zwiększania udziału kapitału własnego, w miejsce zobowiązań finansowych. Z kolei wysoka stopa opodatkowania wpływa stymulująco na podmioty gospodarcze do budowania tarczy podatkowej.

Wśród kryteriów mikroekonomicznych należy wymienić grupę specyficznych czynników związanych bezpośrednio z danym przedsiębiorstwem, np. [Grzywacz, 2012, s. 18]:

- koszt wykorzystania kapitału,
- obecny poziom zadłużenia wyrażony relacją długu do kapitału własnego,

- sposób zabezpieczenia zaciąganych zobowiązań finansowych,
- stopień swobody w decydowaniu o przeznaczeniu środków,
- szybkość uzyskania środków,
- stopień sformalizowania procedur towarzyszących pozyskaniu środków,
- efekt dźwigni finansowej,
- rentowność zasobów oraz zyskowność działalności przedsiębiorstwa,
- ryzyko finansowe,
- elastyczność finansowa firmy w przyszłości,
- relacja pomiędzy przepływami pieniężnymi przedsiębiorstwa a planowanym zadłużeniem i możliwością jego obsługi.

Powyższa charakterystyka wskazuje jak istotnym i wieloaspektowym obszarem jest kwestia zarządzania kapitałem własnym w przedsiębiorstwie. Właściwe decyzje odnośnie sposobu oraz tempa budowania bądź obniżania kapitałów własnych, determinują rozwój przedsiębiorstwa, jak również zdolność przezwyciężania trudności związanych z płynnością finansową.

2. Analiza skali finansowania kapitałem własnym aktywów ogółem w praktyce gospodarczej przedsiębiorstw

W celu dokonania analizy sposobu zarządzania kapitałem własnym przez przedsiębiorstwa oraz jego udziału w finansowaniu aktywów autorzy zdefiniowali następującą próbę badawczą:

- analizie poddano spółki notowane na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie w ramach indeksów:
 - WIG 20 – 20 największych i najbardziej płynnych spółek z głównego rynku GPW,
 - mWIG40 – 40 średnich spółek notowanych na głównym rynku GPW,
 - sWIG80 – 80 małych spółek notowanych na głównym rynku GPW;
- badany okres: lata 2010-2015;
- wyłączone z badania zostały podmioty o profilu finansowym (tj. banki, TFI, firmy leasingowe, ubezpieczyciele, windykatorzy) – z racji ich specyficznego charakteru działalności oraz odmiennego sposobu raportowania;
- analizie poddano dane skonsolidowane badanych podmiotów, co umożliwiło również uwzględnienie w badaniu spółek i grup kapitałowych, w których jednostka dominująca pełni wyłącznie rolę holdingowo-zarządcze;
- w przypadku przedsiębiorstw nie publikujących danych skonsolidowanych, autorzy posłużyli się danymi jednostkowymi.

Sformułowane powyżej kryteria wypełniło 111 spółek. Ich dokładna struktura przedstawiona została w tabeli 1.

Tabela 1. Struktura próby badawczej

	WIG20	mWIG40	sWIG80	Razem
Liczba spółek	14	31	66	111

Źródło: opracowanie własne.

W oparciu o sformułowaną próbę badawczą autorzy dokonali wyliczenia wskaźnika kapitałowego, tj. udziału kapitału własnego w finansowaniu aktywów ogółem [1].

$$\text{Wskaźnik kapitałowy} = \frac{\text{kapitał własny}}{\text{aktywa ogółem}} \quad [1]$$

Wśród badanych przedsiębiorstw w latach 2010-2015 najniższy poziom badanego wskaźnika wyniósł 11,1%, natomiast najwyższy 97,7%. Co jest szczególnie interesujące, najniższy poziom nie został zanotowany w przypadku przedsiębiorstwa o charakterze handlowym, lecz podmiotu budowlanego znajdującego się w trudnej sytuacji i będącego w trakcie procesu restrukturyzacji. Najwyższa wartość wskaźnika miała miejsce w przypadku podmiotu z sektora usług (wykorzystującego nowe technologie). Mediana wskaźnika dla badanej próby, czyli wartość dokładnie dzieląca badaną zbiorowość na dwie równe części wyniosła 53,5%¹. Najwyższy poziom prezentowała mediana dla spółek ujmowanych w ramach mWIG40, w przypadku których kapitał własny finansował 55,1% aktywów ogółem. W odniesieniu do podmiotów klasyfikowanych w ramach WIG20 był to 53,1%, a najniższy poziom tj. 52,6% zanotowany został w przypadku spółek z indeksu sWIG80.

W kolejnym kroku przeprowadzona została analiza zmian wartości wskaźnika dla spółek z poszczególnych indeksów na przestrzeni lat 2010-2015. Dokładne dane z tego zakresu przedstawione zostały w tabeli 2 oraz na wykresie 1.

Tabela 2. Mediana wskaźnika kapitałowego dla spółek wchodzących w skład indeksów WIG20, mWIG40 i sWIG80 w latach 2010-2015

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
WIG20	54,1%	53,0%	53,6%	53,2%	52,5%	49,6%
mWIG40	53,5%	55,6%	55,9%	56,6%	55,1%	54,9%
sWIG80	52,0%	50,7%	53,0%	55,7%	51,9%	52,4%

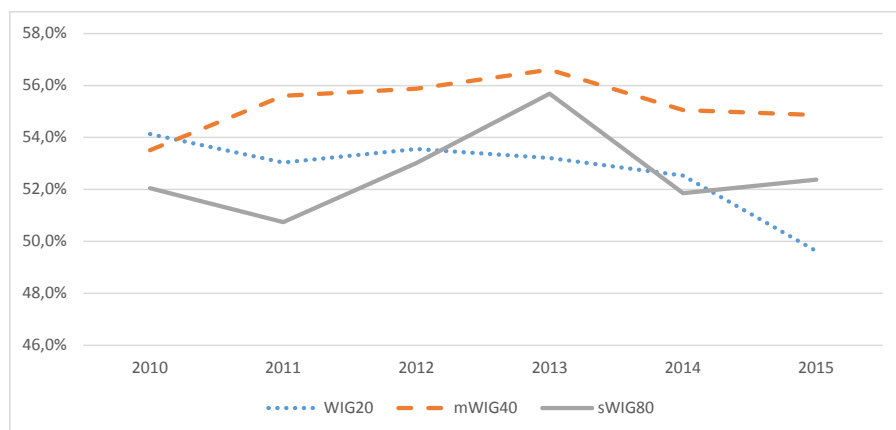
Źródło: opracowanie własne.

Jak wskazują dane zaprezentowane w tabeli 2 oraz na wykresie 1 najwyższy udział kapitału własnego w finansowaniu aktywów (oprócz roku 2010) miał miejsce w przypadku spółek wchodzących w skład indeksu mWIG40. W przypadku podmiotów największych, tj. notowanych w ramach indeksu WIG20, na koniec 2010r. notowany był najwyższy poziom wskaźnika, tj. 54,1%. Jednak kolejne lata

¹ W niniejszym opracowaniu autorzy posługują się medianą w celu zmniejszenia wpływu na końcowe wyniki jednostkowych skrajnych wartości.

przyniosły negatywną tendencję i na koniec 2015r. mediana wskaźnika dla tego indeksu prezentowała najniższy poziom tzn. 49,6%, co było spowodowane w głównej mierze zmniejszeniem kapitału własnego w spółkach z sektora energetycznego. W przypadku spółek z indeksu sWIG80 widoczne są istotne wahania na przestrzeni badanego okresu, na koniec 2015r. wskaźnik ukształtował się na poziomie 52,4%.

Wykres 1. Mediana wskaźnika kapitałowego dla spółek wchodzących w skład indeksów WIG20, mWIG40 i sWIG80 w latach 2010-2015

Źródło: opracowanie własne.

Tym samym powyższa analiza wskazuje, że wielkość przedsiębiorstwa nie jest kluczowym czynnikiem decydującym o poziomie finansowania aktywów kapitałem własnym.

3. Wskaźnik kapitałowy badanych przedsiębiorstw a ich otoczenie ekonomiczno-finansowe

W kolejnym etapie badaniu poddana została zależność pomiędzy wskaźnikiem kapitałowym dla spółek wchodzących w skład poszczególnych indeksów a tempem wzrostu PKB oraz wskaźnikiem inflacji (CPI). Wyniki analizy przedstawione zostały w tabeli 3.

Tabela 3. Korelacja wskaźnika kapitałowego z PKB oraz CPI

	WIG20	mWIG40	sWIG80
PKB	-0,24	-0,22	-0,03
CPI	0,21	-0,21	-0,03

Źródło: opracowanie własne.

Dane przedstawione w tabeli 3 wskazują, że w przypadku podmiotów reprezentujących wszystkie trzy badane indeksy ma miejsce bardzo słaba (sWIG80) bądź słaba (WIG20, mWIG40) ujemna zależność pomiędzy wartościami wskaź-

nika kapitałowego a tempem wzrostu PKB. Oznacza to, że wraz ze zmianą koniunktury gospodarczej (np. jej poprawą) przedsiębiorstwa w niewielkim stopniu zmieniają udział kapitału własnego w finansowaniu aktywów (tj. zwiększając poziom zobowiązań finansowych i dźwignię finansową). Przyczyny tej postawy mogą być różnorodne, np. obawy dotyczące trwałości ożywienia gospodarczego, czy też niepewność odnośnie strategii sformułowanej przez przedsiębiorstwo.

W przypadku CPI również brak jest istotnych zależności. Interesująco wygląda wynik dotyczący spółek z mWIG40 i sWIG80, gdzie zachodzi odpowiednio słaba i bardzo słaba ujemna zależność, co oznacza że wraz z obserwowanym w ostatnich latach spadkiem inflacji analizowane przedsiębiorstwa dokonywały zwiększenia skali finansowania swojej działalności kapitałami własnymi. Tym samym należy stwierdzić, że podmioty te preferowały inne czynniki w zakresie kształtowania kapitału własnego niż poziom malejących kosztów finansowych z tytułu zaciąganych zobowiązań.

4. Wskaźnik kapitałowy badanych spółek w ujęciu branżowym

Kolejny etap badania poświęcony został analizie wskaźnika kapitałowego w ujęciu branżowym. W ramach tej części badania, przedsiębiorstwa wchodzące w skład próby badawczej zostały podzielone na pięć sektorów gospodarczych, tj.: budownictwo, energetyka, przemysł, handel oraz usługi. Dokładne dane w tym zakresie zostały zawarte w tabeli 4.

Tabela 4. Struktura badanych przedsiębiorstw w ujęciu sektorowym

	Budownictwo	Energetyka	Przemysł	Handel	Usługi	Razem
Liczba Spółek	8	7	48	16	32	111

Źródło: opracowanie własne.

Jak widać, najliczniej w badaniu reprezentowany był przemysł (48 podmiotów), w dalszej kolejności sektor usług (32 spółki) oraz handel (16 podmiotów). Mniejszą liczebnością cechowały się natomiast: budownictwo (8 spółek) i energetyka (7 przedsiębiorstw). Autorzy zdecydowali się na wyróżnienie spółek reprezentujących obszar energetyczny jako oddzielnej grupy z racji ich specyfiki działalności oraz istotnego wpływu na wyniki końcowe badania.

Dokładne dane odnośnie mediany wskaźnika kapitałowego dla spółek sklasyfikowanych w ramach wyróżnionych grup przedstawione zostały w tabeli 5 oraz na wykresie 3.

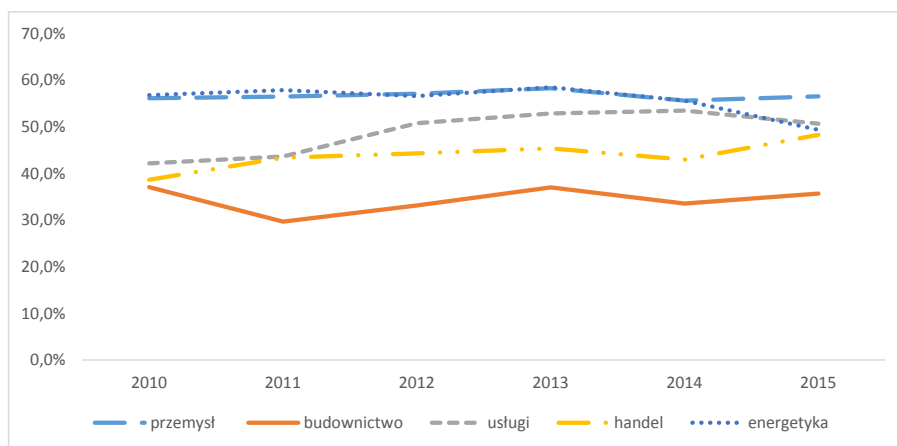
Tabela 5. Mediana wskaźnika kapitałowego badanych przedsiębiorstw w ujęciu sektorowym

	Budownictwo	Energetyka	Przemysł	Handel	Usługi
2010	37,1%	56,8%	56,1%	38,6%	42,2%
2011	29,7%	57,9%	56,5%	43,4%	43,6%

2012	33,1%	56,6%	57,1%	44,3%	50,7%
2013	37,0%	58,5%	58,2%	45,4%	52,9%
2014	33,5%	55,6%	55,6%	42,9%	53,4%
2015	35,7%	49,3%	56,5%	48,3%	50,7%

Źródło: opracowanie własne.

Wykres 3. Mediana wskaźnika kapitałowego badanych przedsiębiorstw w ujęciu sektorowym

Źródło: opracowanie własne.

Dane przedstawione w tabeli 5 oraz na wykresie 3 wskazują, że najwyższy udział kapitału własnego w finansowaniu aktywów stosują przedsiębiorstwa reprezentujące przemysł oraz sektor energetyczny. Przeważnie jest to poziom przekraczający 50% aktywów ogółem. Jest to naturalne, biorąc pod uwagę wielkość aktywów trwałych koniecznych do prowadzenia tego typu działalności oraz złotą regułę bilansową (zgodnie z którą aktywa trwałe powinny być finansowane kapitałem własnym). W przypadku podmiotów działających w sektorze energetycznym zwraca uwagę spadek wskaźnika z 55,6% na koniec 2014r., do poziomu 49,3% na koniec 2015r. Jest to efekt spadku w ostatnich latach cen energii elektrycznej zarówno w Polsce, jak i innych krajach Unii Europejskiej, który wymusił na wytwórcach energii dokonanie odpisów aktualizujących wartość aktywów wytwórczych. Przedsiębiorstwa te w większości przypadków dokonały odpisów aktualizacyjnych odnośnie wartości aktywów trwałych właśnie na koniec 2015 r. Ponieważ skala odpisów była istotna, spowodowała znaczące zmniejszenie kapitałów własnych tych podmiotów. Wprawdzie jest to działanie o charakterze typowo księgowym, tzn. bez wpływu na pozycję gotówkową i płynnościową tych podmiotów, jednak obrazuje w jak trudnym otoczeniu gospodarczym one funkcjonują.

Wśród zaprezentowanych wyników zwraca uwagę też stosunkowo wysoki poziom wskaźnika w sektorze usług (50,7% na koniec 2015r.), co wynika z konieczności posiadania znacznego majątku, który jest niezbędny do prowadzenia działalności w tym obszarze, np. w sektorze usług telekomunikacyjnych. Warto także zauważyć, że mediana wskaźnika w tym sektorze zanotowała znaczący wzrost w roku 2012 (z 43,6% do 50,7%). Za zmianę tę w głównej mierze odpowiada zwiększenie udziału kapitału własnego w spółkach: Polsat Cyfrowy, CD Projekt oraz w mniejszym zakresie w kilku innych przedsiębiorstwach.

W przypadku spółek reprezentujących budownictwo, szczególnie trudny okazał się rok 2011. Wówczas to niesprzyjające okoliczności rynkowe (niski poziom marż będący efektem silnej konkurencji w efekcie pojawienia się na polskim rynku zagranicznych graczy oraz wzrost cen surowców) spowodowały istotne pogorszenie wyników i kondycji znaczącej liczby podmiotów prowadzących działalność w tym sektorze.

W odniesieniu natomiast do spółek handlowych najslabszy wynik został zanotowany w roku 2014. Szczególny spadek wartości wskaźnika kapitałowego na tle innych podmiotów handlowych zanotowała spółka odzieżowa Bytom. Warto także zaznaczyć, że w przypadku tej grupy podmiotów poziom wskaźnika kapitałowego w całym analizowanym okresie był wyższy niż dla spółek z sektora budowlanego.

Podsumowanie

Zaprezentowane wyniki badania wskazują, że wielkość przedsiębiorstwa nie jest kluczowym czynnikiem decydującym o poziomie finansowania aktywów kapitałem własnym. Dowodzą one także, że praktycznie nie ma zależności pomiędzy poziomem wskaźnika kapitałowego a koniunkturą gospodarczą mierzoną tempem wzrostu PKB oraz poziomem inflacji (wskaźnik CPI).

Istotne znaczenie dla poziomu wykorzystania kapitału własnego w finansowaniu aktywów ma natomiast branża, którą reprezentuje przedsiębiorstwo. Należy jednak zauważyć, że również w ramach podmiotów z tego samego sektora można zaobserwować różnorodne tendencje. Z dużą ostrożnością i zarazem wyczuciem należy zatem analizować w ujęciu branżowym przedstawiony problem. W żadnym razie nie warto formułować jednoznacznych, ogólnych wniosków sztywno przypisujących daną strukturę kapitałową przedsiębiorstw do określonej branży. Przykładem mogą być chociażby przedsiębiorstwa budowlane, gdzie udział zobowiązań w finansowaniu działalności kształtuje się od 20% do nawet 80% (!). Nadal również istnieje wręcz konieczność dalszych badań, w tym szczegółowych analiz umożliwiających formułowanie racjonalnych wniosków wobec motywów, jakimi kierują się przedsiębiorcy podczas podejmowania decyzji kapitałowych.

Nie ulega wątpliwości, że opisywane zagadnienie ma wielowątkowy charakter i wymaga zdecydowanie elastycznego podejścia, stymulowanego przez

zmiany, jakie stale zachodzą w gospodarce, zarówno w ujęciu lokalnym, jak też międzynarodowym.

Literatura

- Adamska Agata, 2016, Źródła finansowania spółek publicznych w Polsce, w: Źródła finansowania działalności rozwojowej przedsiębiorstw w Polsce, red. Jacek Grzywacz, Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH.
- Bień Witold, 2008, *Zarządzanie finansami przedsiębiorstwa*, Warszawa: Difin.
- Duliniec Aleksandra, 2007, *Finansowanie przedsiębiorstwa*, Warszawa: PWE.
- Grzywacz Jacek, 2012, *Kapitał w przedsiębiorstwie i jego struktura*, Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH.
- Skowronek-Mielczarek Anna, 2007, *Małe i średnie przedsiębiorstwa. Źródła finansowania*, Warszawa: Wydawnictwo C.H. Beck.

EQUITY AS A SOURCE OF FINANCING FOR COMPANIES ACTIVITIES

Summary

Being observed in the recent years environment's instability and acceleration of the economic processes cause that companies are enforced to be flexible, if they want to develop. In this context especially important role is played by ability of the correct sources of financing selection and setting level of equity in a company, which on the one hand will allow the entity to ensure financial stability, and on the other hand will offer attractive rate of return for the owners. In consequence, based on financial data of entities listed on the Warsaw Stock Exchange within WIG20, mWIG40 and sWIG80 indexes for the years 2010-2015, authors investigated level and conditions of equity usage in assets financing by companies in Poland.

Keywords: equity, equity ratio, company, total assets.